

HOŁDOWNY (14) ai

hołdowny (13), **ołdowny** (1); hołdowny : ołdowny *MiechGlab* (1 : 1).

Oba o jasne.

sg m N hołdowny (1). ◇ G hołdown(e)go (1). ◇ A hołdown(e)go (1). ◇ f A hołdowną (2). ◇ I hołdowną (1). ◇ n N hołdown(e) (1). ◇ G hołdown(e)go (1). ◇ pl N m pers hołdowni (2). ◇ D hołdownym (1). ◇ A m pers hołdown(e) (1). subst hołdown(e) (1). ◇ I m hołdown(e)mi (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII w.

Przymiotnik od „hołd”; zobowiązany do składania hołdu jako wyrazu zależności wobec zwierzchniego władcy (14) :

hołdowny komu, czemu (3): Rodu ich Carzow ani dzieiow nie pifzą abowiem oni ołdowni fą kxiędzu Mołkiewłkiemu *MiechGlab* 75, 40; *PaprUp* H.

Wyrażenia: »hołdowny wojewoda« (2): Ná koniec koronowác fye dał zbywáiąc hołdownego Woiewody Wołofłkiego/ przeciwko Krolowi Polłkiemu imienia. *OrzRozm* C3, R3v.

»hołdowna ziemia« (3): *OrzRozm* C3, R3v; Pan Ian Tarnowłki [...] włzyftkę moc Wołofłką poráził/ y pod nogi Królá Polłkięgo podbił/ y hołdowną ziemią Wołochy [...] Królestwá Polłkięgo vdziáał. *OrzQuin* R3v.

a. *Zobowiązany do świadczeń na rzecz swego zwierzchnika lennego; vectigalis Mącz, Cn; stipendiarius, tributarius Cn* (4) : iefłize theż co inego było hołdownego [*tributarium*] w Ieruzálem/ iuż niechay niebędzie hołdowne [*tributarium*]. *Leop* 1.*Mach* 13/39.

hołdowny komu (1): Słýłfeli theż o bitwách ich/ y o dzieiach ich kthore mocnie á męźnie czynili w Gáláciey/ że ie zwyciężywłfy hołdownemi łobie vczynili [*duxerunt sub tributum*] *Leop* 1.*Mach* 8/2.

Wyrażenie: »hołdowny ksiązę« (1): hołdownym Kfiążętom Rołkaż być pogotowiu *KochOdpr* D.

b. *Zobowiązany do płacenia podatków* (2) : *Vectigalis, et hoc vectigale, Hołdowny/ czynszowny/* kto zwłáfczázá cłó/ pobór/ dań y ynłze podátki winien dáć. *Mącz* 477a, 477a.

Synonimy: **b.** *czynszowny, czynszowy.*